

ច្បាប់

ស្តីពី

ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើ

នៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០២០២/០០៦

យើង

**ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ រាជហរិវង្ស ឧត្តរតោសុខាត
វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស /រកត /១១៩៨ /៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី ០៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គ លើកទី ៧ នីតិកាលទី ២ ហើយដែល ព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាមលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី ០៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០២ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គ លើកទី ៦ នីតិកាលទី ១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ៖

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើ
នៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់**

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងការពារម៉ាក ពាណិជ្ជនាម ដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងបញ្ជីម៉ាក នៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងប្រឆាំងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ លើការបង្កើត ការប្រើប្រាស់ម៉ាក និងពាណិជ្ជនាម ។

មាត្រា ២.-

- ក- ម៉ាក គឺជាសញ្ញាដែលមើលឃើញ ហើយអាចសំគាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវានៃ សហគ្រាសនីមួយៗ ។ ម៉ាកដែលប្រើប្រាស់សំរាប់ទំនិញហៅថាពាណិជ្ជសញ្ញា ហើយម៉ាកដែល ប្រើប្រាស់ សំរាប់សេវាហៅថា សេវាសញ្ញា ។
- ខ- ម៉ាកសមូហភាព គឺជាសញ្ញាដែលមើលឃើញ សំដៅប្រើក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ហើយអាច សំគាល់នូវប្រភពដើមនៃទំនិញឬសេវា ឬសំគាល់នូវចរិតលក្ខណៈរួមដទៃទៀត គិតទាំងគុណភាព នៃទំនិញ ឬសេវា របស់សហគ្រាសផ្សេងៗគ្នា ដែលប្រើសញ្ញានោះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ ម្ចាស់ម៉ាកសមូហភាពដែលបានចុះបញ្ជី ។
- គ- ពាណិជ្ជនាម គឺជាឈ្មោះ ឬសញ្ញាសំគាល់ ឬជាឈ្មោះ និងសញ្ញាសំគាល់ សំរាប់បញ្ជាក់ និង សំគាល់លក្ខណៈខុសៗគ្នានៃសហគ្រាសនីមួយៗ ។

មាត្រា ៣.-

សិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវបានទទួលស្គាល់តាមរយៈការចុះបញ្ជី ដោយអនុលោមតាម បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤.-

ម៉ាកដែលមិនអាចចុះបញ្ជីបានមានដូចតទៅ :

- ក- ម៉ាកដែលមិនអាចសំគាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវា របស់សហគ្រាសមួយទៅនឹង សហគ្រាសមួយផ្សេងទៀត ។
- ខ- ម៉ាកដែលបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ សីលធម៌ ឬប្រពៃណីល្អរបស់ជាតិ ។
- គ- ម៉ាកដែលអាចនាំឱ្យសាធារណជន ឬមជ្ឈដ្ឋាន ពាណិជ្ជកម្មក៏នាំឱ្យទៅនឹងប្រភពភូមិសាស្ត្រនៃ ទំនិញ ឬសេវាពាក់ព័ន្ធ ឬធាតុដើម ឬលក្ខណៈខាងក្រៅរបស់ទំនិញ ឬសេវានោះ ។
- ឃ- ម៉ាកដែលដូចគ្នានិង/ឬគ្រាប់តាម ឬមានចំណុចណាមួយដូច សញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និងនិមិត្តរូប ផ្សេងៗ ឈ្មោះ ឬឈ្មោះសង្ខេប ឬអក្សរកាត់នៃឈ្មោះ ឬសញ្ញា ឬគ្រាជាផ្លូវការ ដែលអនុម័ត ដោយរដ្ឋណាមួយ អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល ឬអង្គការដែលបង្កើតដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិមួយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋនោះ ឬអង្គការនោះ ។
- ង- ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែល ដែលនាំឱ្យច្រឡំគ្នានិងម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមមួយដែលល្បីក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬបង្កើតពីការបកប្រែនៃម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមដែលល្បីនោះ សំរាប់ទំនិញ ឬសេវាដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នានៃសហគ្រាសមួយទៀត ។
- ច- ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែល ដែលនាំឱ្យច្រឡំគ្នានិងម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមមួយដែលល្បី ឬបង្កើតពីការបកប្រែនៃម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមដែលល្បីនោះ ហើយដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះ រាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់ទំនិញ ឬសេវាដែលមិនដូចគ្នា ឬមិនប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដោយ ការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី ។
- ឆ- ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬស្ទើរតែដូចគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងម៉ាក ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ផ្សេង ដែល បានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីមុន ឬបានទទួលអាទិភាពចុះបញ្ជីមុន នៅឯ បរទេស ចំពោះទំនិញ ឬសេវាដូចគ្នា ឬទំនិញ ឬសេវា ដែលពាក់ព័ន្ធគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។

ជំពូកទី ២

ការចុះបញ្ជី និងសិទ្ធិដែលកើតឡើងពីការចុះបញ្ជីម៉ាក

មាត្រា ៥.-

បែបបទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ការសុំប្តូរអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់ម៉ាក និងការបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

ក- ការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ការសុំប្តូរអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់ម៉ាក និងការបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវធ្វើនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ពាក្យស្នើសុំត្រូវភ្ជាប់ :

- គំរូម៉ាក
- បញ្ជីទំនិញ ឬសេវាដែលត្រូវចុះបញ្ជី ដោយរាយលំអិត តាមក្រុមមុខទំនិញ ទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ដូចមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ។

ខ- ការសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ការសុំប្តូរអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់ម៉ាក និងការបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវបង់កម្រៃតាមការកំណត់នៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៦.-

សិទ្ធិអាទិភាពក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានផ្តល់តាមលក្ខខណ្ឌ ដូចខាងក្រោម :

ក- អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីអាចស្នើសុំអាទិភាព នៃការចុះបញ្ជី ដោយអមមកជាមួយនូវប្រកាសស្តីពីអាទិភាពដែលខ្លួនមានតាមរយៈការស្នើសុំចុះបញ្ជីនៅប្រទេសណាមួយ ដែលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាក្រុងប៉ារីស ។

ខ- តម្លៃនៃប្រកាសស្តីពីអាទិភាពខាងលើ ត្រូវតែស្របទៅតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស ។

មាត្រា ៧.-

អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីអាចដកពាក្យស្នើសុំរបស់ខ្លួននៅពេលណាក៏បាន ។

មាត្រា ៨.-

ក្រោយពេលទទួលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវ :

- ក- ពិនិត្យមើលពាក្យស្នើសុំនោះឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ៥ និងបទបញ្ជាដែលជាប់ទាក់ទង ។
- ខ- ពិនិត្យ និងកំណត់ថា ម៉ាកនោះគឺជាម៉ាកស្របតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២ ចំណុច ក និងមិនអាចចុះបញ្ជីបាន តាមមាត្រា ៤ ដោយលើកលែងតែចំណុច ឆ នៃមាត្រា ៤ នេះចេញ ។

មាត្រា ៩.-

អាទិភាពនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ :

- ក- កាលណាមានពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីច្រើន ទាក់ទងនឹងម៉ាកដែលដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដែលត្រូវបានប្រើចំពោះទំនិញ ឬសេវាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ហើយបានដាក់ពាក្យស្នើសុំតាមពេលវេលាខុសគ្នា មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាកណាមួយនៃម៉ាកទាំងនោះ រហូតដល់ពេលដែលសិទ្ធិនៃអ្នកស្នើសុំទាំងនោះ ត្រូវបានកំណត់ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ឬត្រូវបានដោះស្រាយដោយការព្រមព្រៀងគ្នា និងមានការយល់ព្រមពីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។
- ខ- កាលណាមានពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីច្រើន ទាក់ទងនឹងម៉ាកដែលដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដែលត្រូវបានប្រើចំពោះទំនិញ ឬសេវាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ហើយបានដាក់ពាក្យស្នើសុំក្នុងពេលជាមួយគ្នា ក្រោយពីការពិគ្រោះឯកភាពគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងចំណោមអ្នកស្នើសុំទាំងអស់ មានអ្នកស្នើសុំតែម្នាក់គត់ដែលអាចទទួលបាននូវការចុះបញ្ជីម៉ាក ។

មាត្រា ១០.-

សិទ្ធិរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកមានដូចខាងក្រោម :

- ក- ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីរកឃើញថា លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ និងមាត្រា ៩ បានត្រូវបំពេញ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវចុះបញ្ជីម៉ាក ចេញវិញ្ញាបនប័ត្រនៃការចុះបញ្ជីជូនអ្នកស្នើសុំ និងចុះផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រផ្លូវការរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។
- ខ- ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ដែលមិនបានសម្របតាមមាត្រា ៨ អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជី អាចកែតម្រូវក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់មន្ត្រីកាន់កាប់

បញ្ជី ។ ក្នុងករណីគ្មានការកែតម្រូវពាក្យស្នើសុំពីអ្នកសុំចុះបញ្ជីតាមកាលកំណត់ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី មានសិទ្ធិបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាកនោះ ។

គ- ក្នុងរង្វង់ ៩០ (កោសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានចុះផ្សាយ ក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការហើយ ជនណាដែលមាន ការពាក់ព័ន្ធ អាចជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីពីការជំទាស់របស់ខ្លួន ចំពោះការចុះបញ្ជីម៉ាក តាមបែបបទដែលបានកំណត់ ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌណាមួយ នៃមាត្រា ២ ចំណុច ក មាត្រា ៤ និង មាត្រា ៥ និងបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ឃ- មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវបញ្ជូនជាបន្ទាន់ នូវសេចក្តីជូនដំណឹងនោះ មួយច្បាប់ ទៅអ្នកសុំចុះបញ្ជីតាម ពេលវេលា និងបែបបទ ដែលបានកំណត់ ។ បន្ទាប់មក អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីត្រូវបញ្ជូនទៅមន្ត្រី កាន់កាប់បញ្ជីនូវចម្លើយបញ្ជាក់ អំពីមូលដ្ឋានបង្អែកទាំងឡាយសម្រាប់ការចុះបញ្ជីរបស់ខ្លួន ។ ប្រសិនបើមិនបានឆ្លើយតបទេ ម្ចាស់ម៉ាកនោះ ត្រូវចាត់ទុកថា បានបោះបង់ចោលការចុះបញ្ជី របស់ខ្លួន ។

ង- ប្រសិនបើអ្នកសុំចុះបញ្ជីធ្វើពាក្យជំទាស់ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវផ្តល់ចម្លើយមួយច្បាប់ទៅអ្នក ដែលបានប្តឹងជំទាស់ ។ ប្រសិនបើភាគីម្ខាង ឬភាគីទាំងសងខាង មានបំណងចង់ឱ្យមានសវនាការ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវរៀបចំឱ្យមានសវនាការនោះ ។ បន្ទាប់ពីបានស្តាប់ភាគីទាំងសងខាង និង ពិចារណាលើពាក្យតវ៉ា មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវសម្រេចថា ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីនេះ ត្រូវរក្សាទុក ឬបដិសេធ ។

មាត្រា ១១.-

សិទ្ធិដែលទទួលបានតាមរយៈការចុះបញ្ជីម៉ាក មានដូចខាងក្រោម :

- ក- ចំពោះម៉ាកដែលទាក់ទងនឹងទំនិញ ឬសេវា ដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះ ដោយជនណាមួយក្រៅពីម្ចាស់ដើម ត្រូវមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ដើមជាមុនសិន ។
- ខ- ម្ចាស់ដើមនៃម៉ាកមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការ ប្រឆាំងនឹងជនណាម្នាក់ ដែលប្រើប្រាស់ដោយ វិលោភនូវម៉ាករបស់ខ្លួន ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ដើម ។ ម្ចាស់ដើមក៏មានសិទ្ធិប្តឹងផងដែរ ចំពោះការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញា ដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹងម៉ាកដែលខ្លួនបានចុះបញ្ជី រួចហើយ និងការប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលទាក់ទងទៅនឹងទំនិញ និងសេវា ដែលប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទំនិញ ឬសេវានៃម៉ាកដែលចុះបញ្ជីរួចហើយ នោះហើយដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំជា សាធារណៈ ។

ក- សិទ្ធិដែលទទួលបានតាមរយៈការចុះបញ្ជី ម៉ាកនិងមិនរាប់បញ្ចូលនូវការដាក់លក់ទំនិញនៅលើ ទីផ្សារ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជី ឬដោយមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ ម៉ាកនោះទេ ។

មាត្រា ១២.-

សុពលភាពក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាក និងការចុះបញ្ជីសាជាថ្មី ត្រូវបានកំណត់តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

- ក- ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីហើយ មានសុពលភាព ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលពាក្យ ស្នើសុំចុះបញ្ជី ។
- ខ- តាមការស្នើសុំ ការចុះបញ្ជីម៉ាកមួយ អាចធ្វើឡើងសាជាថ្មីសំរាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំម្តង ជាបន្តបន្ទាប់ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលម្ចាស់ដើមបង់អាករចុះបញ្ជីជាថ្មីតាមការកំណត់ ។
- គ- ក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីសាជាថ្មីនូវម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ មុនពេលដែលច្បាប់ នេះចូលជាធរមាន អ្នកស្នើសុំត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នូវប្រភេទទំនិញ ឬសេវាដែលចង់បាន ការការពារ ដោយផ្អែកតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ។
- ឃ- ការអនុគ្រោះចំពោះការយឺតយ៉ាវ ក្នុងការចុះបញ្ជីសាជាថ្មី ត្រូវបានអនុញ្ញាតត្រឹមតែរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ។

ជំពូកទី ៣
មោឃភាព និងការលុបបំបាត់ចេញពីបញ្ជី

មាត្រា ១៣.-

មោឃភាព និងអានុភាពនៃមោឃភាពត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

- ក- ជនណាដែលមានការពាក់ព័ន្ធ អាចស្នើសុំមកក្រសួងពាណិជ្ជកម្មឱ្យផ្តល់មោឃភាពដល់ការចុះបញ្ជី ម៉ាកបាន ។
- ខ- ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវទុកការចុះបញ្ជីជាមោឃៈ ប្រសិនបើជនដែលស្នើសុំឱ្យមានមោឃភាពនោះ បង្ហាញថាមានលក្ខខណ្ឌ ណាមួយនៃមាត្រា ២ ចំណុច ក និងមាត្រា ៤ មិនត្រូវបានបំពេញ ។
- គ- មោឃភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវមានអានុភាព ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជី ហើយត្រូវ បានកត់ត្រា និងបោះពុម្ពផ្សាយជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ១៤.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មមានសិទ្ធិលុបចោលម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

- ក- អ្នកសុំចុះបញ្ជីមិនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះ បញ្ជីសារជាថ្មីនូវម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ តាមរយៈពេលដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១២ ចំណុច ខ និងចំណុច យ ។
- ខ- ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ស្នើសុំលុប ។
- គ- ក្នុងរយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ មិនគោរពលក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់ឯកសារគាំទ្រ ឬការកម្រិតដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៨ ។
- ឃ- ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ លែងមានអស់យដ្ឋានទាក់ទងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ង- ជឿជាក់ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងថា ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយមិនមែនជាម្ចាស់ស្របច្បាប់ ។
- ច- ជឿជាក់ថា ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ប្រហាក់ប្រហែល ឬដូចគ្នាទៅនឹងម៉ាកស្សី ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ភាគីទីបី ។

មាត្រា ១៥.-

ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ប៉ុន្តែមិនបានប្រើប្រាស់សោះក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជី។ ប្រសិនបើម្ចាស់ម៉ាក បង្ហាញថា កាលៈទេសៈពិសេសបានរារាំងការប្រើប្រាស់ម៉ាក ហើយគ្មានបំណងមិនប្រើ ឬបោះបង់ចោលម៉ាកនោះទេ ម៉ាកនោះនឹងមិនត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជីឡើយ ។ ជនណាដែលពាក់ព័ន្ធអាចស្នើសុំឱ្យក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម លុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី ១ (មួយ) ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ នៃការមិនបានប្រើប្រាស់ ឬក្រោយកាលបរិច្ឆេទនេះ ។

**ជំពូកទី ៤
ម៉ាកសមូហភាព**

មាត្រា ១៦.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងពីមាត្រា ៣ ដល់មាត្រា ១៥ ព្រមទាំងមាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្ត ចំពោះម៉ាកសមូហភាព ។

មាត្រា ១៧.-

បែបបទនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាព មានដូចតទៅ :

- ក- ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាព ត្រូវបញ្ជាក់ថា ជាម៉ាកសមូហភាព និងត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយ នូវបទបញ្ជារួម ស្តីពីការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាពនោះមួយច្បាប់ ។
- ខ- ម្ចាស់ម៉ាកសមូហភាព ដែលបានចុះបញ្ជី ហើយត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអំពីការ ផ្លាស់ប្តូរទាំងឡាយតាមបទបញ្ជាដែលបានយោងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ក ។

មាត្រា ១៨.-

បន្ថែមលើខ្លឹមសារដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ ចំណុច ក និងចំណុច ខ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវចាត់ទុកការ ចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពជាមោឃៈ ប្រសិនបើជនដែលទាមទារនូវមោឃភាពនោះបង្ហាញថា មានតែ ម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជីម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ដែលប្រើប្រាស់ម៉ាក ឬបង្ហាញថា ម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជីប្រើប្រាស់ ឬអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ រំលោភទៅនឹងបទបញ្ជារួម ដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា ១៧ ចំណុច ក ឬបង្ហាញថា ម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជីអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់តាមរបៀបមួយដែលអាចបំភ្លន់មជ្ឈដ្ឋាន ពាណិជ្ជកម្ម ឬសាធារណជន អំពីប្រភពដើម ឬលក្ខណៈរួមផ្សេងទៀតនៃទំនិញ ឬសេវាដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី ៥
ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណចំពោះម៉ាក

មាត្រា ១៩.-

ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណចំពោះម៉ាកត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

- ក- កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណណាមួយអំពីការចុះ បញ្ជីម៉ាក ឬពាក្យស្នើសុំទទួលស្គាល់កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណ នោះ ត្រូវចែងអំពីការត្រួតពិនិត្យដោយមានប្រសិទ្ធភាព ពីសំណាក់អ្នកប្រគល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ចំពោះ គុណភាពទំនិញ ឬសេវារបស់អ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណដែលម៉ាកនោះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។ ប្រសិនបើ កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណមិនបានចែងអំពីការត្រួតពិនិត្យគុណភាពនោះ ឬប្រសិនបើការត្រួតពិនិត្យ គុណភាពនោះមិនត្រូវបានអនុវត្ត ដោយមានប្រសិទ្ធភាពទេ កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណនោះនឹងត្រូវចាត់ ទុកជាមិនបានការ ។

ខ- ការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពមួយ ឬពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពនោះ មិនអាចជាកម្មវត្ថុនៃ កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណបានឡើយ ។

**ជំពូកទី ៦
ពាណិជ្ជនាម**

មាត្រា ២០.-

នាម ឬសញ្ញាសំគាល់ មិនអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាពាណិជ្ជនាមឡើយ ប្រសិនបើសារជាតិ ឬការ ប្រើប្រាស់នាម ឬសញ្ញាសំគាល់ដែលបានកំណត់នោះ ប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬសីលធម៌ និងជាពិសេសអាចបំភ័ន្តដល់មជ្ឈដ្ឋានពាណិជ្ជកម្ម ឬសាធារណជន អំពីប្រភេទនៃសហគ្រាស ដែល កំណត់ដោយនាមនោះ ។

មាត្រា ២១.-

ការការពារ និងការរំលោភលើពាណិជ្ជនាម ត្រូវបានចែងដូចខាងក្រោម ៖

- ក- ទោះជាច្បាប់ ឬបទបញ្ជាទាំងឡាយចែងអំពីកាតព្វកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជនាមក៏ដោយ ក៏នាម ទាំងនោះត្រូវបានការពារ ប្រឆាំងនឹងទង្វើមិនស្របច្បាប់របស់ភាគីទីបី ទោះមុនការចុះបញ្ជី ឬគ្មានការចុះបញ្ជីក៏ដោយ ។
- ខ- ការប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជនាមជាបន្តបន្ទាប់ ដោយភាគីទីបី ទោះបីជាពាណិជ្ជនាម ឬម៉ាក ឬជាម៉ាក សមូហភាព ឬការប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលអាចធ្វើឱ្យសាធារណជនភ័ន្តច្រឡំ ត្រូវចាត់ទុកថាមិន ស្របច្បាប់ ។

**ជំពូកទី ៧
អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់**

មាត្រា ២២.-

អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងណា ដែលផ្ទុយពីគោលការណ៍នៃការអនុវត្តន៍ទៀងត្រង់នៅក្នុងវិស័យ ឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម ត្រូវចាត់ទុកថា ជាការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ។

មាត្រា ២៣._

ទង្វើទាំងឡាយដូចខាងក្រោម ត្រូវចាត់ទុកថា បានបង្កើតនូវអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ :

- ក- ការបង្កើតឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំតាមមធ្យោបាយណាមួយ ជាមួយសហគ្រាស ជាមួយទំនិញ ឬជាមួយសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្មនៃតួប្រកួតប្រជែង ។
- ខ- ការពោលអះអាងមិនត្រឹមត្រូវក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ដែលធ្វើឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ សហគ្រាស ទំនិញ ឬសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្មនៃតួប្រកួតប្រជែង ។
- គ- ការបញ្ជាក់ ឬការពោលអះអាងដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ហើយដែលអាចធ្វើឱ្យសាធារណជនភ័ន្តច្រឡំ អំពីប្រភេទ ដំណើរការផលិត លក្ខណៈ ភាពសមស្រប សំរាប់គោលបំណងរបស់គេ ឬបរិមាណនៃទំនិញ ។

ជំពូកទី ៨
ការរំលោភ និងវិធានការដោះស្រាយ

មាត្រា ២៤._

ដោយផ្អែកតាមមាត្រា ១២ ខាងលើ ការរំលោភលើម៉ាក គឺជាការប្រព្រឹត្ត ដែលទាក់ទងទៅនឹងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ ដោយជនណាម្នាក់ក្រៅពីម្ចាស់ម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយដែលពុំមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ម៉ាក ។

មាត្រា ២៥._

ការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែល ដែលធ្វើឱ្យភ័ន្តច្រឡំទៅនឹងម៉ាកល្បី ដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី ជាការរំលោភលើម៉ាកល្បីនោះ ប្រសិនបើសញ្ញាទាំងនោះត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ :

- ក- ទាក់ទងទៅនឹងទំនិញ និងសេវា ដែលដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងទំនិញ និងសេវានៃម៉ាកល្បី ដែលបានចុះបញ្ជីរួច ។
- ខ- ទាក់ទងទៅនឹងទំនិញ និងសេវា ដែលមិនដូច ឬមិនប្រហាក់ប្រហែលនឹងទំនិញនិងសេវានៃម៉ាកល្បី ដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញាទាក់ទងនឹងទំនិញ ឬសេវានោះ បញ្ជាក់នូវការ

ពាក់ព័ន្ធគ្នារវាងទំនិញ និងសេវានោះជាមួយនិងម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី ហើយដែលផលប្រយោជន៍ នៃម្ចាស់ម៉ាកល្បី អាចនឹងត្រូវខូចខាតដោយការប្រើប្រាស់នោះ ។

មាត្រា ២៦.-

ការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញាដែលដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងម៉ាកល្បី ដែលមិនបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី ជាការរំលោភលើម៉ាកល្បីនោះ ប្រសិនបើសញ្ញានោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ទាក់ទងទៅនឹងទំនិញ ឬសេវាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងទំនិញ ឬសេវានៃម៉ាកល្បីនោះ ។

មាត្រា ២៧.-

តាមសំណើរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ឬអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ តុលាការ អាចចេញនូវសេចក្តីសម្រេចបណ្តោះអាសន្នមួយ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរំលោភ ការដែលនឹងមានការរំលោភ ឬទង្វើដែលមិនស្របច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២១ មាត្រា ២២ និងមាត្រា ២៣ និងសម្រេចឱ្យសងការខូចខាត ហើយផ្តល់នូវដំណោះស្រាយផ្សេងៗ ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ជាធរមាន ។ ប្រសិនបើអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណបានស្នើទៅម្ចាស់ម៉ាកឱ្យប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីឱ្យជួសជុលនូវសំណងដ៏ជាក់លាក់មួយ ប៉ុន្តែបើម្ចាស់ម៉ាក បានបដិសេធ ឬខកខានមិនបានធ្វើតាម អ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណអាចប្តឹងទៅតុលាការដោយផ្ទាល់បាន ។

មាត្រា ២៨.-

តាមសំណើរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណាមួយ ឬជនណាមួយដែលមានការពាក់ព័ន្ធដូចជា សមាគម ឬសហជីពនៃផលិតករ ឧស្សាហករ ឬពាណិជ្ជករ តុលាការអាចសំរេចឱ្យមានការជួសជុលសំណង ចំពោះករណីនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២២ និងមាត្រា ២៣ ។

**ជំពូកទី ៩
វិធានការបណ្តោះអាសន្ន**

មាត្រា ២៩.-

តាមសំណើរបស់អ្នកប្តឹង តុលាការមានអំណាចដាក់ចេញនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្នជាបន្ទាន់ និងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរំលោភ ការរំលោភដែលប្រុងនឹងកើតមាន ឬរក្សាទុកនូវភ័ស្តុតាងដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៣០.-

នៅពេលចាំបាច់ ជាពិសេសនៅពេលការយឺតយ៉ាវ អាចបណ្តាលឱ្យមានភាពអន្តរាយ ដែលមិនអាចជួសជុលបាន ចំពោះម្ចាស់សិទ្ធិ ឬនៅពេលដែលភ័ស្តុតាងអាចនឹងត្រូវបំផ្លាញ តុលាការអាចដាក់ចេញនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្ន ប្រសិនបើដើមចោទផ្តល់នូវ :

- ក- ភ័ស្តុតាងត្រឹមត្រូវដែលមាន ដែលអាចធ្វើឱ្យតុលាការយល់ស្របក្នុងកម្រិតមួយគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់សន្និដ្ឋានបញ្ជាក់ថា ដើមចោទ គឺជាម្ចាស់ពិតប្រាកដ ហើយសិទ្ធិរបស់អ្នកប្តឹងកំពុងត្រូវបានគេរំលោភ ឬការរំលោភនោះ អាចនឹងកើតមានឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗ ។
- ខ- ប្រាក់កក់ធានាដែលតម្រូវ ឬការធានាដែលមានតម្លៃ ស្មើនៃប្រាក់កក់គ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការការពារចុងចម្លើយ និងទប់ស្កាត់មិនឱ្យមានការរំលោភបំពាន ។ ប្រាក់កក់ធានានេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការកំណត់របស់តុលាការ ។

មាត្រា ៣១.-

នៅពេលដែលវិធានការបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានដាក់ចេញ តុលាការត្រូវជូនដំណឹងដល់ចុងចម្លើយអំពីសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការចាត់វិធានការបណ្តោះអាសន្ននោះ ។

មាត្រា ៣២.-

នៅពេលដែលវិធានការបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបានដាក់ចេញ តាមមាត្រា ៣០ និងមាត្រា ៣១ ចុងចម្លើយអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យវិធានការនោះឡើងវិញ ក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃបានទទួលដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ។ តុលាការត្រូវផ្តល់នូវឱកាសសវនាការឱ្យដល់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ ហើយត្រូវពិនិត្យវិធានការនោះឡើងវិញ និងតម្កល់កែតម្រូវ ឬលុបចោលនូវសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលមួយសមស្របតាមច្បាប់កំណត់ ។

មាត្រា ៣៣.-

ក្នុងករណីដើមចោទ នៅក្នុងរយៈពេល ២០ (ម្ភៃ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃបានទទួលដំណឹងអំពីការដាក់ចេញនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្នហើយ ឬនៅក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប ដែលកំណត់ដោយតុលាការ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន មិនបានផ្តួចផ្តើមបន្តសំណុំរឿងបណ្តឹង ដែលនាំដល់សេចក្តី

សម្រេចអំពីអង្គសេចក្តីនៃករណី តុលាការត្រូវលុបបង្គោលវិធានការបណ្តោះអាសន្ននោះចោលវិញ ដោយផ្អែក តាមសំណើរបស់ចុងចម្លើយ ។

មាត្រា ៣៤.-

ក្នុងករណីដែលវិធានការបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានលុបចោលវិញ ឬក្នុងករណីដែលតុលាការសម្រេចនូវ អង្គសេចក្តីនៃករណីតាមដំណាក់កាលជំរក់ គ្របតាមមាត្រា ៣៣ តាមការផ្តួចផ្តើមរបស់ដើមចោទ ប៉ុន្តែ បែរជាគ្មានការរំលោភ ឬ ការគំរាមរំលោភវិញ ដោយយោងតាមសំណើរបស់ចុងចម្លើយ តុលាការត្រូវ សម្រេចឱ្យដើមចោទសងឱ្យចុងចម្លើយនូវសំណងសមស្រប ចំពោះការខូចខាតនានា ដែលកើតមានឡើង ដោយការអនុវត្តន៍នូវវិធានការបណ្តោះអាសន្ននោះ ។

**ជំពូកទី ១០
វិធានការតាមមាត់ប្រកាសព្រំដែន**

មាត្រា ៣៥.-

ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីហើយ អាចធ្វើពាក្យបណ្តឹងទៅរដ្ឋបាលគយ និងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ច ឬតុលាការ ឱ្យព្យួរទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញណា ដែលសង្ស័យថា មានម៉ាកក្លែងក្លាយ ដោយ បង្ហាញនូវភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា គាត់ជាម្ចាស់នៃម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ៣៦.-

ពាក្យបណ្តឹងទាំងឡាយដែលបានលើកនៅក្នុងមាត្រា ៣៥ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងត្រូវអម ដោយ :

- ក- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីម៉ាក ។
- ខ- សេចក្តីថ្លែងពីមូលហេតុនៃការប្តឹង និងជាពិសេស ភស្តុតាងដំបូង ដែលបង្ហាញថា ទំនិញនោះ ពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយមែន ។
- គ- ការរៀបរាប់ដ៏ល្អិតល្អន់ពីទំនិញដែលម៉ាករបស់វា ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ព្រមទាំងគំរូនៃផលិតផលពិត ប្រាកដផង ប្រសិនបើមានសំណូមពរ ។

- ឃ- ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកប្តឹង និងតំណាងរបស់គេ ដែលត្រូវរៀបរាប់ឱ្យបានសព្វគ្រប់ តាមការកំណត់ ។
- ង- លិខិតអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជី ប្រសិនបើពាក្យបណ្តឹងនោះត្រូវបានដាក់ដោយ តំណាងដែលទទួលសិទ្ធិ ។
- ច- កម្រៃរដ្ឋបាល តាមការកំណត់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៧.-

ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលនូវពាក្យបណ្តឹង តាមមាត្រា ៣៥ រដ្ឋបាល គយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងទៅអ្នកប្តឹងថា ពាក្យបណ្តឹងរបស់ខ្លួនត្រូវបាន ទទួលស្គាល់ថា ត្រឹមត្រូវ ឬ បដិសេធ ឬមួយរក្សាទុក សម្រាប់ពិចារណានៅពេលក្រោយ ។

មាត្រា ៣៨.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗទៀត ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ មានសិទ្ធិ ស្នើឱ្យអ្នកប្តឹងបង់ប្រាក់ធានា ឬតម្រូវឱ្យមានការធានា ដែលមានតំលៃស្មើនៃប្រាក់កក់គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ការពារ អ្នកនាំចូល អ្នកទទួល អ្នកនាំចេញ ឬម្ចាស់ទំនិញ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។ ប្រាក់ធានា ឬការធានាដែលមានតម្លៃស្មើនៃប្រាក់កក់នេះ ត្រូវបានកំណត់តាមរបៀប និងបែបបទមួយ ដែលមិនត្រូវឱ្យរារាំងដល់ការអនុវត្តនីតិវិធីនេះដោយមិនសមហេតុផល ។

មាត្រា ៣៩.-

ក្នុងពេលយល់ព្រមតាមពាក្យបណ្តឹងក្នុងមាត្រា ៣៥ រដ្ឋបាល គយនិងរដ្ឋាករ ត្រូវព្យួរទុកនូវការធ្វើ បែបបទទំនិញ ដែលមានទាក់ទងទៅនឹងពាក្យបណ្តឹង ។ ការព្យួរទុកនេះ ត្រូវនៅជាធរមាន ក្នុងរយៈ ពេលដំបូង និងក្នុងរយៈពេលដែលបានពន្យារមិនលើសពី ១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ។ រដ្ឋបាល គយនិងរដ្ឋាករ ត្រូវជូនព័ត៌មានភ្លាមទៅអ្នកនាំចូល និងអ្នកប្តឹង អំពីការព្យួរទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការព្យួរទុកនេះផង ។ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ត្រូវជូនដំណឹងពីឈ្មោះ និង អាស័យដ្ឋាននៃអ្នកប្តឹង ដល់អ្នកនាំចូលផងដែរ ។

មាត្រា ៤០.-

ក្នុងរយៈពេលមិនហួសពី ១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ក្រោយពេលដែលអ្នកប្តឹងបានទទួលនូវព័ត៌មានអំពីការឃាត់ទំនិញ ប្រសិនបើវិជ្ជមានដោយសារតែការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ចំណាត់ការដែលនាំដល់ការសម្រេចនូវអង្គសេចក្តីនៃករណីមិនត្រូវបានផ្តួចផ្តើមឡើង ដោយភាគីមួយទៀតផ្សេងពីចុងចម្លើយ ឬថាអាជ្ញាធរដែលបានប្រគល់សិទ្ធិត្រឹមត្រូវ មិនបានអនុវត្តនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីពន្យារការដោះលែងទំនិញទេ ទំនិញនោះនឹងត្រូវដោះលែង តែក្នុងករណីដែលលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត សម្រាប់ការនាំចូល ឬនាំចេញត្រូវបានគោរព ។

ក្នុងករណីសមស្រប រយៈពេលនេះអាចត្រូវពន្យារ (១០ ដប់) ថ្ងៃទៀតនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

ប្រសិនបើចំណាត់ការ ដែលនាំឱ្យមានការសម្រេចនូវអង្គសេចក្តីនៃករណី ត្រូវបានផ្តួចផ្តើមឡើង ការពិនិត្យឡើងវិញ មានទាំងការធ្វើសវនាការផង ត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមការស្នើសុំពីសំណាក់ចុងចម្លើយ ដើម្បីសម្រេចនៅក្នុងរយៈពេលមួយសមស្របថា តើវិធានការនេះត្រូវតម្កល់ កែតម្រូវ ឬលុបចោល ។

មាត្រា ៤១.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធ មានសិទ្ធិសម្រេចឱ្យអ្នកប្តឹងសងទៅម្ចាស់អ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញ និងអ្នកទទួលទំនិញ នូវសំណងសមស្រប ចំពោះការខូចខាតរបស់គេ ដែលបណ្តាលមកពីការឃាត់ទំនិញ ដោយមិនត្រឹមត្រូវ ឬការឃាត់ទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ ។ ក្នុងករណីភាគីណាមួយ មិនយល់ព្រមតាមសេចក្តីសម្រេចនោះ ភាគីនោះមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៤២.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗទៀត អាចអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់សិទ្ធិអ្នកនាំចូល ឬអ្នកនាំចេញ ពិនិត្យទំនិញដែលបានព្យួរទុកតាមបែបបទគយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ និងដកយកនូវគំរូ ដើម្បីពិនិត្យសាកល្បង និងវិភាគក្នុងគោលបំណងបញ្ជាក់ឱ្យដឹងថា ទំនិញនោះពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ ឬមិនក្លែងក្លាយ ។

នៅពេលដែលទំនិញត្រូវបានបញ្ជាក់ឱ្យដឹងថាជាទំនិញពាក់ ម៉ាកក្លែងក្លាយ រដ្ឋបាលគយ និងរដ្ឋាករអាច ជូនព័ត៌មានទៅម្ចាស់សិទ្ធិ នូវឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋាននៃអ្នកនាំចេញ អ្នកនាំចូល អ្នកទទួល និងបរិមាណ ទំនិញ ។ ដោយមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការការពារនូវព័ត៌មានសម្ងាត់រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗទៀត អាចផ្តល់ទៅឱ្យម្ចាស់ សិទ្ធិនូវច្បាប់ចម្លងនៃឯកសារទំនិញទាំងនោះ ឬនូវ ព័ត៌មានដែលមាន ឬឯកសារ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការនាំចូល ឬនាំចេញ នូវទំនិញប្រហាក់ប្រហែល ពីមុន ដោយអ្នកនាំចូល ឬអ្នកនាំចេញដែលនេះ តាមសំណូមពររបស់ម្ចាស់សិទ្ធិ ។

មាត្រា ៤៣.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ អាចព្យួរទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញ ដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ ដែលខ្លួនបាន ពិនិត្យឃើញ មានភស្តុតាងជាលើកដំបូងថា កំពុងតែមាន ឬអាចនឹងមានការនាំចូលនូវទំនិញប្រភេទ នេះ ។

មាត្រា ៤៤.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករត្រូវជូនព័ត៌មានភ្លាមទៅឱ្យម្ចាស់សិទ្ធិ អំពីទីកន្លែង និងថ្ងៃដែលព្យួរទុកនូវការធ្វើ បែបបទរបស់គយ ហើយរដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ក៏អាចស្នើឱ្យម្ចាស់សិទ្ធិផ្តល់នូវព័ត៌មានទាំងឡាយ ដែលអាចជាជំនួយក្នុងការអនុវត្តន៍នូវអំណាចរបស់ខ្លួនផងដែរ ។

មាត្រា ៤៥.-

ដោយអនុលោមទៅនឹងបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់នេះ អាជ្ញាធរសាធារណៈ និង មន្ត្រីទទួលបន្ទុកត្រូវបានលើកលែង ពីការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះវិធានការដោះស្រាយដោយសមស្រប នៅ ពេលដែលសកម្មភាពទាំងនោះ ត្រូវបានធ្វើ ឬមានបំណងនឹងធ្វើដោយស្មោះត្រង់ ។

មាត្រា ៤៦.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមរយៈសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ មានសិទ្ធិ បំផ្លាញចោលនូវទំនិញ ដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយនោះ ។ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យ ធ្វើការនាំចេញបន្តនូវទំនិញដែលមានម៉ាកក្លែងក្លាយ ឬដាក់ទំនិញនេះ ឱ្យនៅក្រោមនីតិវិធីផ្សេងទៀត របស់គយឡើយ ។

មាត្រា ៤៧._

ទំនិញពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយដែលមិនមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដែលនៅក្នុងអីវ៉ាន់ផ្ទាល់ខ្លួននៃអ្នកដំណើរ អាចស្ថិតនៅក្រៅការអនុវត្តន៍នៃច្បាប់នេះ ។

**ជំពូកទី ១១
ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ**

មាត្រា ៤៨._

តាមសំណើរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធកមទ្រឹកាន់កាប់បញ្ជី ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណាមួយនៃការចុះបញ្ជី ម៉ាក ត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវបានចុះបញ្ជី និងចុះផ្សាយដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។ ការប្តូររបបនេះនឹងមិនមានអានុភាពចំពោះភាគីទីបីឡើយ រហូតដល់ការចុះបញ្ជីត្រូវបានធ្វើរួចជា ស្ថាពរ ។

មាត្រា ៤៩._

ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណាមួយនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាព តម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មជាមុន ។

មាត្រា ៥០._

ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណាមួយនៃពាណិជ្ជនាម ត្រូវធ្វើឡើង ដោយការផ្ទេរសហគ្រាសទាំងមូល ឬមួយផ្នែក ហើយត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ៥១._

ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើម៉ាកនោះទំនងជាមានលក្ខណៈ បោកបញ្ឆោត ឬបណ្តាលឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ ជាពិសេសចំពោះប្រភេទ ប្រភពដើម ដំណើរការ ផលិតកម្ម ចរិតលក្ខណៈ ភាពសមស្រប ដើម្បីគោលបំណងនៃទំនិញ ឬសេវា ដែលម៉ាកនោះ បម្រុងប្រើប្រាស់ ឬកំពុងប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ៥២.-

កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬពាក្យស្នើសុំទទួលស្គាល់ កិច្ចសន្យា ត្រូវដាក់ជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដែលត្រូវរក្សាការសម្ងាត់ ចំពោះខ្លឹមសារនៃកិច្ចសន្យានោះ ប៉ុន្តែត្រូវចុះបញ្ជី និងចុះផ្សាយនូវព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធ ។ កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណនឹងមិនមានអានុភាព ចំពោះភាគីទីបីឡើយ រហូតដល់ការចុះបញ្ជីនោះ ត្រូវបានធ្វើរួចជាស្ថាពរ ។

**ជំពូកទី ១២
ការកាន់កាប់បញ្ជីម៉ាក**

មាត្រា ៥៣.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មមានតួនាទីបំពេញភារកិច្ច ដែលទាក់ទងទៅនឹងនីតិវិធី ដើម្បីធ្វើការចុះបញ្ជីម៉ាក និង ដើម្បីធ្វើការគ្រប់គ្រងម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងច្បាប់នេះ និងនៅក្នុងបទ បញ្ជាទាំងឡាយ ។

មាត្រា ៥៤.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ជាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចកាន់កាប់ និងចុះបញ្ជីម៉ាក ។ ម៉ាកសមូហភាពនឹងត្រូវចុះបញ្ជី នៅក្នុងផ្នែកពិសេសមួយនៃបញ្ជីម៉ាក ។ គ្រប់ការកត់ត្រា ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើនៅក្នុង បញ្ជីខាងលើ ។

ជនណាក៏ដោយ ក៏អាចមានសិទ្ធិសុំមើលបញ្ជីម៉ាកបានដែរ ហើយអាចដកស្រង់ចេញពីបញ្ជីនោះ នូវ ព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលស្របទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់នៅក្នុងបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៥៥.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវបោះពុម្ពនៅក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រផ្លូវការនូវគ្រប់ការចុះបញ្ជី ការចុះបញ្ជីសារឡើងវិញ ការ បដិសេធ ការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី និងការងារផ្សេងៗទៀត ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៦.-

តាមប្រការទាំងឡាយនៃបទបញ្ជា មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចកែតម្រូវកំហុសផ្សេងៗ នៅក្នុងការកត់ត្រា ដែលបានធ្វើឡើង ដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះ ឬតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយ ។

នៅពេលទទួលសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរហើយ ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ថា ជាការត្រឹមត្រូវ ដើម្បីធ្វើដូច្នោះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចបន្តពេលវេលាសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពណាមួយ ឬប្រកាន់យក នូវចំណាត់ការណាមួយតាមច្បាប់នេះ និងតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយ ដោយជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីដាក់បញ្ជាឱ្យ ។ ការបន្តនេះអាចត្រូវយល់ព្រម ទោះបីរយៈ ពេលអនុវត្តនូវសកម្មភាព ឬប្រកាន់យកនូវចំណាត់ការត្រូវផុតកំណត់ហើយក៏ដោយ ។

មាត្រា ៥៧.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវផ្តល់នូវឱកាសសម្រាប់សវនាការ ដល់ភាគីណាមួយនៃបណ្តឹងនៅចំពោះមុខខ្លួន មុនពេលអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិ ដែលបានប្រគល់ឱ្យដោយច្បាប់នេះ និងដោយបទបញ្ជាទាំងឡាយ ប្រឆាំងចំពោះភាគីនោះ ។

**ជំពូកទី ១៣
ភ្នាក់ងារ**

មាត្រា ៥៨.-

ក្នុងករណីដែលលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬទីតាំងប្រកបអាជីវកម្មសំខាន់របស់អ្នកស្នើសុំ ស្ថិតនៅក្រៅ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អ្នកស្នើសុំនោះ ត្រូវមានតំណាងជាភ្នាក់ងារ ដែលមានទីលំនៅ និងកំពុងប្រកប វិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៥៩.-

អ្នកតំណាងដែលជាភ្នាក់ងារក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីម៉ាក នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមាន លក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដូចមានចែងនៅក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី ១៤
ការអនុវត្តន៍សន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិ និងការបកស្រាយ

មាត្រា ៦០.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិ អំពីកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាភាគីមួយនៃសន្និសីទសញ្ញានោះ ត្រូវយកមកអនុវត្តជាមួយនឹងច្បាប់នេះបានផងដែរ ។

ក្នុងករណីមានទំនាស់ជាមួយនឹងមាត្រាទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ បទប្បញ្ញត្តិនៃសន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិ ទាំងនោះ ត្រូវចាត់ទុកជាបទប្បញ្ញត្តិគោល ។

មាត្រា ៦១.-

នៅក្នុងច្បាប់នេះ ៖

- ចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ មានន័យថា ចំណាត់ថ្នាក់ដែលអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងនីស ដែលចែងអំពីចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិនៃទំនិញ និងសេវាកម្ម សម្រាប់គោលបំណងនៃការចុះបញ្ជី ម៉ាក ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៥៧ ដែលបានកែសម្រួលនៅពេលចុងក្រោយ
- អនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ មានន័យថា អនុសញ្ញាដែលបានចុះហត្ថលេខា នៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ស្តីពី ការការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៨៨៣ ដែលបានកែសម្រួល នៅពេល ចុងក្រោយ
- កាលបរិច្ឆេទអាទិភាព មានន័យថា ពេលវេលានៃការស្នើសុំមុនគេ ដែលប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់ទទួលនូវសិទ្ធិអាទិភាព ដូចមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា ទីក្រុងហ្សឺណែវ
- បទបញ្ជា មានន័យថា ប្រកាស ឬសេចក្តីណែនាំ ដែលចេញដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- ទំនិញដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ មានន័យថា ទំនិញទាំងឡាយ រួមទាំងសំបកវេចខ្ចប់ផង ដែល មានម៉ាកដូចគ្នានឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវទាក់ទងទៅនឹងទំនិញនោះ ដោយគ្មានការ អនុញ្ញាត ឬមិនអាចសំគាល់បាននូវលក្ខណៈខុសគ្នាពីទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗនៃម៉ាក និងដែលរំលោភ បំពានសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់ ក្រោមច្បាប់នៃប្រទេសនាំចូល ។

ជំពូកទី ១៥ ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦២.-

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម អាចជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចបាន ដោយភាគីជំទាស់ណាមួយ ហើយបណ្តឹងតវ៉ានេះត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល (៣ បី) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញ សេចក្តីសម្រេច ។

មាត្រា ៦៣.-

ជនណាដែលផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិតដល់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំបណ្តឹងជំទាស់ ឬ ឯកសារ ដទៃ ដែលបានតម្កល់ទុក ទាក់ទិននឹងការស្នើសុំចុះបញ្ជី ការកែតម្រូវនៃការចុះបញ្ជី ការចុះបញ្ជីសាជាថ្មី ការលុបចោលនូវការចុះបញ្ជីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម ឬកិច្ចសន្យាផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណដែលទាក់ទងនឹងម៉ាក ត្រូវ ផ្តន្ទាទោសពិន័យជា ប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដល់ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល និងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំង ពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

ជនណាដែលក្លែងបន្លំពាណិជ្ជសញ្ញា សេវាសញ្ញា ម៉ាកសមូហភាព ឬពាណិជ្ជនាមរបស់សហគ្រាស មួយផ្សេងទៀត ដែលបានចុះបញ្ជី នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចមានចែងនៅមាត្រា ១១ ចំណុច ខ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដល់ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល និងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំង ពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៥.-

ជនណាដែលធ្វើត្រាប់តាម ពាណិជ្ជសញ្ញា សេវាសញ្ញា ម៉ាក សមូហភាព ឬពាណិជ្ជនាមរបស់ សហគ្រាសមួយ ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលបំណងបំភ័ន្តសាធារណជន

ឱ្យជឿថា ពាណិជ្ជសញ្ញា សេវាសញ្ញា ម៉ាកសមូហភាព ឬពាណិជ្ជនាមទាំងនោះ ជារបស់សហគ្រាស មួយផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ដល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំ ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៦.-

ជនណាដែលនាំចូល លក់ ប្រកាសលក់ ឬមានបំណងលក់ ដោយចេតនា នូវទំនិញដែលមានម៉ាកក្លែងបន្លំ ឬ មានចេតនាផ្តល់សេវា ចំពោះសេវាសញ្ញា ម៉ាកសមូហភាព ឬ ពាណិជ្ជនាមក្លែងបន្លំត្រូវផ្ដន្ទាទោស តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់នេះ ។

ជនណាដែលនាំចូល លក់ ប្រកាសលក់ ឬមានបំណងលក់ ដោយចេតនា នូវទំនិញដែលមានម៉ាកគ្រាប់ តាមគេ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៧.-

ក្នុងករណីមិនរាងចាលចំពោះបទល្មើសនឹងមាត្រា ៦៤ ឬ មាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេ ឡើង ទាំងទោសពិន័យជាប្រាក់ ទាំងទោសដាក់ពន្ធនាគារ ដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រានោះ ។

មាត្រា ៦៨.-

ក្នុងករណីជនល្មើស ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះច្បាប់នេះ ជានីតិបុគ្គល នាយកគ្រប់គ្រង អ្នកចាត់ការ ឬ តំណាងនៃនីតិបុគ្គលនោះ ក៏ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ដូចដែលបានចែងសម្រាប់បទល្មើសនោះដែរ លើក លែងតែគេអាចបង្ហាញភស្តុតាងតាមរយៈនីតិបុគ្គលថា គេពុំបានដឹងឬ ឬយល់ស្របនឹងបទល្មើសនោះ ឡើយ ។

មាត្រា ៦៩.-

ទំនិញទាំងឡាយដែលបាននាំចូល លក់ ផ្តល់ឱ្យសម្រាប់លក់ ឬមានគោលបំណងលក់ដោយបំពានច្បាប់នេះ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៦ ត្រូវរឹបអូស ឬនិងបំផ្លាញចោល តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ទោះជា មាន ឬគ្មានអ្នកណាម្នាក់ ត្រូវបានជាប់ទោស ចំពោះបទល្មើសនេះក៏ដោយ ។

មាត្រា ៧០.-

ជនណាដែលបានជំរិត ឬបានទទួលនូវរបស់ ឬប្រាក់ ដោយប្រើអំណាចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ជននោះ ត្រូវចាត់ទុកថា បានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ហើយនឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

**ជំពូកទី ១៦
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៧១.-

ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីហើយ ត្រូវបានទទួលនូវការចុះបញ្ជីសាជាថ្មី ដោយស្របច្បាប់ ក្នុងរយៈពេលដូចគ្នា នឹងមាត្រា ១១ និងមាត្រា ១២ ។ នៅពេលចុះបញ្ជីសាជាថ្មី មុខទំនិញត្រូវតែរៀបចំឡើងវិញឱ្យស្រប ទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ។

ទោះបីជាបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលមានកន្លងមក ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ក៏ដោយ ក៏ម៉ាកដែលបាន ចុះបញ្ជីក្រោមបទបញ្ជាទាំងឡាយនោះ ត្រូវនៅជាធរមាន ហើយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌទី ១ នៃ មាត្រានេះ ត្រូវចាត់ទុកថាបានចុះបញ្ជីតាមច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០២
ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហនុ

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
ហត្ថលេខា
ចម ប្រសិទ្ធ